

Földi Kinga

Szofi és Lulu

Illusztrálta: Fehér-Kiss Bernadett

Földi Kinga

SZOFI ÉS LULU

© Földi Kinga 2024.

Minden jog fenntartva. A könyv bármely
részletének közzétételéhez a kiadó előzetes
hozzájárulása szükséges.

ISBN 978-963-639-272-7

Borító és illusztrátor: Fehér-Kiss Bernadett

Kiadja a HELMA kiadó 2024

**A magyar könyv is
magyar termék**
mozgalom

alapítva 2023

Alapítók: Sky S.T. írónő és HELMA kiadó

Tartalom

Az új óvoda	7
Legjobb barátnők.....	13
Egy esős nap	19
Játsszunk együtt!	25
A focilabda	31
Szülinap.....	36
A szivárványhíd	42
Ajánló.....	48
A szerző bemutatkozása	49

Az új óvoda

Az ötéves Szofi izgett-mozgott az autó hátsó ülésén. Szemét le sem vette az óvodába vezető útról. Anya azt mondta neki, hogy a Pillangó csoportba fog járni. Szofinak a tavasz közepén azért kellett új óvodát kezdeni, mert a szüleivel elköltözött egy másik városba.

A lány az ölében lévő játékbabát most annyira szorította, hogy szinte elfehéredtek az ujjai.

– Ugye velem jössz az oviba? – kérdezte Szofi a babától. – Jaj, annyira izgulok! Mi lesz, ha senki nem játszik ott velem?

A baba kedvesen mosolygott, de nem felelt. Szofi szomorúan letette a játékot. Figyelme újra az útra terelődött, amikor surrogó hangot hallott. Körbenézett, de nem látott semmit. Mikor már azt hitte, hogy csak a képzelete játszik vele, akkor valami meghúzta a vörös copfját.

Szofi ekkor meglátta, amint a válla mellől egy apró pók ereszkedik le a hálóján.

– Szia! Lulu vagyok, a képzeletbeli barátnőd – mutatkozott be boldogan. – Bocsánat, hogy meghúztam a hajad, csak azt akartam, hogy észrevegyél.

Szofi kíváncsian a póklányt nézte. Lulu egyáltalán nem hasonlított azokra a pókokra, akik a kertben laktak. A hosszú pillák alól nagy szemek pislogtak, az arcáról pedig kis szeplők mosolyogtak.

– Nagyon szép vagy – ámuldozott Szofi.

– Te képzelteél el ilyennek – kacsintott Lulu.

Szofi meglepődött. Lulu rögtön magyarázatba kezdett:

– Pontosan három nappal ezelőtt. Anyától kértél papírt, ceruzát és lerajzoltál engem.

Szofinak eszébe jutott az emlék. Éppen a kedvenc bogaras-pókos könyvében nézegette a képeket, amikor azt találta ki, hogy rajzol egy lány pókot. A legszebb ceruzáit használta fel hozzá. Az elkészült pók annyira jól sikerült, hogy azt kívánta, bár igazi lenne.

– Hát, tessék, itt vagyok – húzta ki magát büszkén Lulu. – Egyenesen Képzeletországból érkeztem. Én szívesen elkísérlek az oviba.

Szofi sikkantott egy nagyot örömeiben.

– Még soha nem vált valóra egy kívánságom se!

– Ez biztos a szíved mélyéből jött – kacagott Lulu. – A szívből jövő kívánságok mindig valóra válnak.

Szofi szeretett volna eldicsekedni anyának Luluról, de a póklány püsszegni kezdett.

– Ő nem lát engem – mutatott anyára. – Csak te látsz, hiszen te találtál ki.

– Oh – csendesedett el Szofi.

Lulu közelebb mászott a lányhoz.

– Biztos jól fogod érezni magad az új oviban – mondta kedvesen. – Hiszen az előző óvodát is annyira szeretted.

– Ott még legjobb barátnőm is volt, Kittinek hívták. Kár, hogy ő nem jöhetett velem – sajnálkozott Szofi. – De honnan tudsz a régi ovimról?

– A képzeletbeli barátod vagyok. Te találtál ki, így mindent tudok – kacsintott Lulu.

– Ebben az új csoportban nem ismerek senkit – sóhajtott Szofi. – És, ha nem lesz kivel játszaniom?

– Anyával szoktatok játszótérre járni. Ott is idegen gyerekekkel játszol. Szerintem az óvoda pont olyan – mosolygott Lulu.

Szofi elgondolkodott. Tényleg szerette a játszótérrel. Mindig talált valakit, akivel csúszdázott vagy homokvárat épített.

– Mikor a mérleghintához keresek párt, akkor bátor vagyok – vallotta be Szofi. – Talán az új

csoportban is lehetnék bátor, és kereshetnék magamnak barátokat!

– Ez nagyszerű ötlet! – lelkesedett Lulu.

Szofi elmesélte, hogy az új ovis jele a szívecske lesz. A póklány ezt elbűvölőnek találta.

Mire megérkezett Szofi az óvodába, már nem is izgult annyira. Cuppanós puszival elköszönt anyától, Lulut pedig a szoknyája zsebébe bújította. A Pillangó csoport szobája tele volt játékokkal. Szofinak a piros játékkonyha tetszett meg először.

– Finom kakaó illat van – szimatolt Lulu, és az asztalon lévő kakaós bögrékre mutatott.

Szofi hangosan köszönt. A lányok és a fiúk kíváncsian köré gyűltek, és kérdezgetni kezdték. Hány éves? Van-e kedvenc színe? Szofi boldogan felelt a kérdéseikre. Anna óvó néni, Szofi bemutatkozását követően, mindenkit reggelizni küldött.

A reggeli után Szofi odasétált két nevetgélő ovis társához, Fannihoz és Julcsihoz.

– Van kedvetek a játékkonyhával játszani? – kérdezte őket.

– Igen! Hozunk kötényeket – ujjongtak a lányok egyszerre.

Szofi egész délelőtt velük játszott. Az udvaron még hintázott is a lányokkal. Lulu sem maradt ki a mókából. Szofi zsebéből élvezte a hintázást.

Délután, amikor anya és apa megérkeztek, Szofi boldogan mesélt az óvodában töltött első napról.

Legjobb barátnők

Szofi nagyon megkedvelte a Pillangó csoportot. Minden reggel korán ébredt, hogy legyen ideje elrejteni az ovis zsákba Lulut. Mindig figyelt, hogy ne felejtse otthon a képzeletbeli barátját.

Lulu nem nagyon kedvelte a korai ébresztéseket. Szeretett minél tovább a saját elkészített hálójában szunyókálni.

Az egyik reggelen Szofi a sellő babáját is betette Lulu mellé a zsákba.

– Nahát! Játékot is viszünk magunkkal? – csodálkozott Lulu.

– Igen. Fanni kedvenc meséje A kis hableány – mosolygott Szofi.

– Szeretnéd megmutatni neki a sellőd? – kíváncsiskodott a póklány.

– Igen! Úgy örülnék, ha legjobb ovis barátnők lennénk! Akkor a délutáni alváskor ő lehetne a párom – ábrándozott Szofi.

– Hu, ez jól hangzik! – lelkesedett Lulu.

Szofi hirtelen izgulni kezdett.

– Fannit minden lány kedveli az oviban. Talán nem is akar az én legjobb barátom lenni – jegyezte meg aggodalmasan.

Lulu megölelte Szofi ujjait.

– Fanni és te már az első napon is jókat játszottatok. Ha meglátja a hableányod, biztos babázni szeretne majd veled! Játék közben pedig, akár legjobb barátnők is lehettek – bátorította a póklány.

Szofi elmosolyodott. Mindketten boldogan indultak el az óvodába.

A csoportba megérkezve, Lulu ismét a barátnője zsebébe ugrott. Szeretett ott lenni, mert jó puha és meleg volt. Fanni szőke copfjait Szofi látta meg először. A lány éppen gyurmázott a többi ovissal.

Szofi odasétált Fannihoz.

– Szia! Elhoztam a sellő babám – mutatta a játékot.

– Én imádom a sellőket – áradozott Fanni, és letette a kezében lévő gyurmát.

– Játshatsz vele, ha szeretnél! – ajánlotta fel Szofi.

Fanni boldogan felnevetett és babázni kezdett Szofival. A lányok dobálni kezdték a habléányt a kék szőnyegen, amiről azt játszották, hogy tengervíz. Lulu Képzletországából érkezett, így annak látta a dolgokat, aminek képzelik. Ez esetben nagy óceánnak. A póklány nevetve törölte le az arcára fröccsenő vizet.

